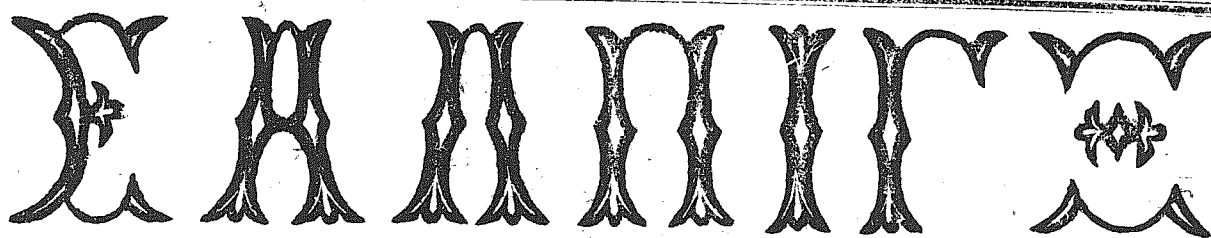

Συνδρομή έτησια
προπληρωτέα. *

Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Εν δὲ τῷ ἑξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις προ-
πληρωτέαι. Εἰδ-ποιή-
σεις καὶ διατριβαὶ κατ'
ἀποκοπήν. * Ἀρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΑ ΕΥΓΕΝΗ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ.

Ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἡ σκληρότης πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἡ ψυχρὰ ἀδιαφορία, ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ περιγέλως πρὸς τὰς δυστυχίας τῶν ἄλλων εὐρίσκεται σχεδὸν εἰς τὴν ἀκμὴν του ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἀδιαφόρως ἀκούομεν τοὺς γογγυσμούς καὶ τοὺς ἀναστεναγμούς τῶν δυστυχῶν πασχόντων καὶ φράττομεν τὰ ὦτα πρὸς τὰς θερμὰς παρακλήσεις πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τὸ «ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήσῃ» καὶ τὸ «πῆγαινε ἀδελφε νὰ ἐργασθῇς» καθ' ἡμέραν γενικεύονται εἰς τὰ στόματα ὄλων ἡμῶν καὶ ρίπτονται μεθ' ὀρμῆς βολίδος εἰς πάντα δυστυχῇ ζητοῦντα τὴν ἐλεημοσύνην ἡμῶν, εἶνε ἀληθῶς λίαν εὐχάριστον ν' ἀκούῃ τις ἀναφαινόμενα εὐγενῆ αἰσθηματά καταπολεμήσεως τῆς δυστυχίας καὶ ἀντιλήψεως τῶν πασχόντων, εἶνε εὐδαιμονία καὶ χαρμῶδες ἀκουσμά ὅτι μερὶς τις μιᾶς κοινωνίας αὐθόρμητος ἀπεφάσιτε νὰ συνδράμῃ ἑτέραν πάσχουσαν καὶ δυστυχούσαν.

Μετὰ πλείστης ἀληθῶς εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν τὴν ἐν Λευκωσίᾳ ἰδρυσιν τῆς φιλοπτώχου ἀδελφότητος «Ἀγ. Ἰωάννου», ἥς σκοπὸς εἶναι νὰ προσέρχηται ἐπικούρος τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν, παρέχοντα δωρεὰν φάρμακα καὶ ὅλα τὰ χρειώδη. Τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε ἐξ ἐκείνων ἅτινα λίαν τιμῶσι τὴν κοινωνίαν παρ' ἣ λαμβάνουσι χώραν, διὰ δὲ τὴν νῆσόν μας εἶνε τι πρωτοφανὲς σημεῖον εὐγενοῦς μορφώσεως καὶ διαπλάσεως τῆς καρδίας, καὶ ἀναπτύξεως τῶν εὐγενῶν καὶ φιλανθρώπων αἰσθημάτων, πρὸς δὲ πᾶς τις ρίπτει εὐμενὲς βλέμμα καὶ τὸ ὅποιον, δὲν ἀμφισβῶμεν, ὅτι θὰ γείνῃ κέντρον πρὸς δὲ θέλει τείνει πᾶσα γενναῖός τις χεὶρ καὶ πρὸς δὲ εὐχαρίστως θέλει ἡγεῖ πᾶσα χορδὴ εὐγενοῦς καὶ φιλανθρώπου καρδίας.

Ἀμοιροῦμεν καταλλήλων λέξεων ὥπως ἐπαινέσωμεν ἐπαξίως τοὺς ἰδρυτάς τοῦ σωματείου τοῦτου, εὐχόμεθα δὲ ἀπὸ καρδίας ὅπως, ὅχι μόνον διατηρηθῇ καὶ ὑποστηρίχῃ, ἀλλὰ λάβῃ καὶ γενικωτέραν τινὰ χρῆσιν καὶ εὐρύνη τὸν κύκλον τῶν φιλανθρωπικῶν ἔργων του ἀντὶ τοῦ νὰ φέρῃ τὸν περιορισμένον τίτλον «Φιλάνθρωπος ἀδελφότης τῆς ἐνορίας Ἀγ. Ἰωάννου» νὰ καταστήσῃ καὶ ἀληθὴ φιλοπτύχου ἀδελφότης Λευκωσί-

ας». Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι πᾶς ἀληθὴς χριστιανὸς, ἐπιθυμῶν νὰ ἐλεῇ ἐν τῷ κρυπτῷ, θὰ συνεισφέρῃ καὶ συνδράμῃ, ὅση δύναμις, πρὸς ἐντελῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν καθήκοντων ἐνὸς τοιούτου σωματείου τοῦ ὁποίου τὴν αἰδήμονα, οὕτως εἰπεῖν, ὡς ἐκ τοῦ περιορισμένου κύκλου τῶν ἐνεργειῶν του, ἐμφάνισιν, πρέπει νὰ χαιρετίσωμεν ἀπὸ καρδίας καὶ νὰ στρέψωμεν ἅπαντες πρὸς αὐτὸ τὸ βλέμμα καὶ τὴν προσοχὴν ὡς πρὸς φωτεινόν τι σημεῖον, τὸ ὅποιον σπανιώτατα ἀναφαίνεται ἐν τῷ αὐχμηρῷ τῆς δυστυχούσης Κύπρου ὀρίζοντι.

Ὅπως καταστήσωμεν τοῦτο ἀληθὲς φιλοπτύχον σωματεῖον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπὶ πόλεις, τοῦ ὁποίου μεγίστην ἀνάγκην ἔχει μάλιστα καὶ πρώτιστα ἡ πρωτεύουσα Λευκωσία, τὴν ὁποίαν καταπλημμυροῦν, πάντοτε μὲν ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν κατὰ πᾶν Σάββατον, οἱ πτωχοὶ, περιφερόμενοι ἀνὰ τὰς οἰκίας καὶ τὰ ἐργαστήρια ἐπαιτούντες, ἀνάγκη νὰ τείνωμεν ἅπαντες χεῖρα ἀρωγόν. Προτρέπομεν δὲ τοὺς εὐγενεῖς νέους τοὺς ἀναλαβόντας τὴν σύστασιν τοῦ σωματείου νὰ μεταβάλλωσι τὸν τίτλον καὶ τὸν σκοπὸν καὶ, διὰ κοινῆς μετ' ἄλλων συσκέψεως, νὰ ἐξασχολουθῶσι τὸ ἔργον των, πεποιθᾶμεν δὲ ὅτι ὅχι μόνον οἱ Λευκωσιᾶται ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἐξ ἄλλων πόλεων θὰ συνεισφέρωσι κατ' ἔτος καὶ Ἀγγλοὶ καὶ Ἀγγλίδες γενναίως θὰ λύωσι τὸ βαλάντιόν των πρὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ σωματείου σκοποῦ.

Εἴθε πᾶσα πόλις νὰ εἶχεν ἐν τοιοῦτο σωματεῖον. Εἴθε εἰς πᾶσαν πόλιν νὰ ἰδρύετο μία τοιαύτη ἀδελφότης, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν τῶν δυστυχῶν. Εἶνε τὸ κάλλιστον μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἕκαστος προθυμοποιεῖται νὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν του. Ἄλλ' αἱ διεγειρόμεναι μικροφιλοτιμίαι ἢ τὸ ἀψίκορον ὑφ' οὗ ἀμέσως καταλαμβάνομεθα ἀφίνουν νὰ καρποφορήσῃ ἐν σχεδὸν καὶ νὰ φανῇ ἡ ἀξία του ἐκ τοῦ ἀποτελέσματός του; Τὰ εὐγενῆ αἰσθηματά διδουν πολλάκις ἀφορμὰς τῆς ὑπάρξεως των εὐτυχῶν, ἀλλὰ δὲν ἐπροσδύσαμεν δυστυχῶς ἀρκούντως ἐν τῇ μορφώσει, ὥστε χάριν τῆς εὐδοκίας ἐνὸς ἱεροῦ σκοποῦ ὃ χάριν κατορθώσεως μιᾶς καλῆς πράξεως νὰ παραβλέπωμεν μικρὰ ἀντίστα μέρματα, τὰ

ὁποῖα ἀδύνατον παντοῦ νὰ μὴ ἀναφανῶνται, καὶ νὰ ἀδιαφορῶμεν διὰ μικροὺς ἐγκυκλικούς λόγους ἐκφερομένους ὑπὸ τινος οἰουδήποτε. Ἀμέσως πρὸ τοιούτων καθ' αὐτὸ ἀσημάντων πραγμάτων, ὑποχωρεῖ ἡ καλὴ θέλησίς μας καὶ ἐξατμίζεται ἡ προθυμία καὶ ἡ ζέσις μεθ' ἧς ἠρξάμεθα ἐνεργούντες. Τοῦτο ὅμως σημαίνει ὅτι τὸ πρὸς στιγμὴν ἀναφανέν εὐγενὲς αἰσθηματὶ δὲν εἶνε βαθέως ἐρριζωμένον ἐν τῇ καρδίᾳ μας, μικρὸς δὲ ἀντίστοιχος ἀνεμὸς τὸ καταβάλλει. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἔπαινος διὰ τὴν κατορθώσιν μιᾶς ἐπιχειρήσεως γίνεται κυρίως διότι κατωρθώθη ἡ καταπολέμησις ὄλων τῶν τοιούτων κωλυμάτων καὶ ἐπετεύχθη ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ μικρὸν πλοῖον τοῦ σωματείου «Ἀγ. Ἰωάννης» θὰ ἐξελεθῇ σῶον τῶν τοιούτων ὑφάλων καὶ θὰ εἰσέλθῃ πλήρες χαρᾶς εἰς λιμένα σωτήριον.

ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΦΥΛΛΑ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ.

Ἐν τῇ ἐριτίμῳ «Ν. Ημέρα» τῆς Τεργέσης κατεχωρίσθη μετάφρασις μακροῦ ἀρθρου τῆς «Ἐθνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ὑπὸ τὸν τίτλον «Τί ἐπράξαμεν ὑπὲρ τῆς Κύπρου» ἐν ᾧ παρατρεῖ ὁ συντάξας αὐτὸ Ἀγγλος ὅτι οὐδὲν ἐγένετο ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς νήσου. Πλὴν καὶ τὸ ἀρθρον τοῦτο πόρρω ἀπέχει τῆς ἀληθείας διότι κατὰ πολὺ ἀσθενεστέρα τῆς πραγματικῆς ἐξωγραφῆθῃ ἡ οἰκτρά τῆς νήσου εἰκὼν. Ἐν τέλει τοῦ ἀρθρου προτείνει ὁ γράψας ὅτι λυσιτελέσας ὁ ἀπέθανε διὰ τὴν Κύπρον ἐκν ἰδρύετο Πανεπιστήμιον ἐν Λευκωσίᾳ ἢ Πολυτεχνεῖον. Λυσιτελέστατον πράγματι τὸ τοιοῦτο καὶ πολλὰ ἄλλα λυσιτελῆ ὑπάρχουν ἀλλὰ κατορθοῦνται μόνον ὑπὸ κυβερνήσεως τὴν λυσιτελείαν ἐπιδιωκούσης.

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ τῆς «Ν. Ημέρας» ἀναγινώσκουμεν καὶ τὴν ἐξῆς περικοπὴν κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου.

«Δέκα παρήλθον ἔτη, λέγει, ἀφ' οὗ ὁ Κύπρος ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ διακυβερσίαν τῆς Ἀγγλίας, πολλὰ δ' ἐγένοντο ἐκτοτε πρὸς οἰκονομικὴν (!!!) τῆς νήσου ἀναγέννησιν ὑπὸ τὴν προνοητικὴν διεύθυνσιν Ἀγγλῶν κυβερνητῶν, καίτοι δ' ἡ προσάρτησις ἐχαρτίσθη μετ' ἀμέτρου ἐθουσιασμοῦ, ἡ Κύπρος ἀνῆλθεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὴν βαθμὴν ἐκείνην τῆς εὐημερίας, οὗ μακρύτερον εἶνε τὸ ὅτι δὲν γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπείτις ἔτις ἡ ἄρα ν' ἀντιληφθῇ τῆς εὐδίας ἑαυτοῦ πρὸς τὴν Κύπρον ἐκείνην καὶ νὰ προ-

Κύριοι Βουλευταί. Πρὸς τί λοιπὸν ἀνελάθετε τὴν εὐθύναν νὰ ἀντιπροσωπεύετε τὸν δυστυχῆ τοῦτον λαόν, ἐλθόντες καὶ πάλιν καὶ θριαμβευτικῶς συλλέξαντες ψήφους; Δὲν ἀγνοεῖτε Κύρ. ὅτι ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, ἀπέναντι τῆς κοινῆς, ἀπέναντι αὐτῆς τῆς Πατρίδος σας ἔχετε εὐθύναν καὶ καθήκον ἱερὸν καὶ ἀπαράρτητον. Λοιπὸν, ἐφείλατε μετὰ ζήλου νὰ πρῶτῃτε τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκον ἁλλῶς παρατηρήτε.

Ταῦτα εἰσὶν ἀρκετὰ δι' ὑμᾶς πιστεῦω, καὶ ζητῶ συγγνώμην, ἂν νομίζετε ὅτι καὶ πῶς σκληρῶς ἔγραψα.

Εἰς πολίτης.

Φίλε συντ. (ἐκ Λάρνακος 22 Μαρτ. 88)

Ὁφονταί εἰς ὃν ἐξεκέντησαν!

Βλέπων τις τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν Λάρνακος-Ἀμωχόστου κ. Ν. Ρώσσον εὐρισκόμενον ἐν Λάρνακι καὶ ἀναπολῶν τὴν ἔλθειν ἐν τῷ Νομοθετικῷ δύν ἁλλων Βουλευτῶν, (τοῦ ἐντίμου κ. Γ. Μαληκίδου ἀκουσίως ἀπουσιάζοντος, καὶ ὡς πρὸς καὶ τοῦ μακαρίτου Δ. Α. Νικολαΐδου) ἀπαρεῖ καὶ ἐρωτᾷ τὸσον ὀργήγωνα ἐτελείωσαν ἐρέτος αἱ ὑποθέσεις τοῦ Νομοθετικοῦ μας;

Πλὴν ὅχι τὸν κ. Ν. Ρώσσον ἀπαρχολοῦν ἐν Λάρνακι σπουδαίον, κατ' αὐτὸν, ὑποθέσεις, αἱ Δ. η. μ. κ. ρ. καὶ ἐκ τοῦ αἰ. Ἄς καταταχθῇ δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ μερίᾳ πρὸς τοὺς πάσχοντες ἢ τοὺς θανόντας ἀπὸ καὶ δὲν σημαίνει τίποτε ἢ ἀπουσίαν του.

Κύριε συντάκτα τῆς Σάλπιγγος
(ἐντεῦθεν 3 Μαρτ. 88.)

Σήμερον περὶ ὥραν 5 μ. μ. διερχόμενος τὴν ὁδὸν Βικτωρίας ἐρ' ἀμύξης εἰς Ἀγγλὸς ὀνομαζόμενος Χάκετ καὶ συναντήσας χωρικὸν τινα ἐξ Ἀγ. Θεράποντος ἀπερχόμενον εἰς τὸ χωριὸν τοῦ μετὰ τῶν ποταμῶν τοῦ ζῶν καὶ ἐγγίστατος τοῦ ἐπὶ τοῦ ζῶν σάκκου ἐπὶ τῆς ἀμύξης ὠργίσθη ὁ κ. Χάκετ καὶ ἐκτύπησε τὸν ρηθέντα χωρικὸν διὰ τῆς ράβδου του· κατακὰς δὲ ἐκ τῆς ἀμύξης τοῦ ἤρχισε τρέχων ἀγρίως καὶ βαναύσως κατόπιν τοῦ χωρικοῦ, ἵνα κτυπήσῃ αὐτόν. Ἀλλ' εὐτυχῶς ὁ χωρικὸς εὐρὼν θύραν τινα ἀνοικτὴν εἰσεβύσεν ἐντὸς φωνάζων «δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ γλυτώσατέ με» καὶ ἐκλείσας τὴν θύραν ἀφύωνέ-κτος τὸν κύριον Χάκετ. Ὁ κύριος Χάκετ κατόπιν λαβὼν τὸ ἐν ἐκ τῶν ζῶν τοῦ χωρικοῦ ἔσυρεν αὐτὸ κατόπιν του εἰς ἀρκετὸν διάστημα κτυπὼν βαναύσως τὸν δυστυχῆ ζῶν. Κατόπιν ὅμως οργισθεὶς ἐπὶ περισσώτερον ἤρπαξεν ἐν πρὸς ἐν ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ ζῶν, ρίπτων αὐτὰ τῆδε κακείας. Ἀλλὰ κύριε συντάκτα δὲν ἤρκεσθη μόνον εἰς τοῦτο· ἔλαβε κατόπιν ὀργίλως καὶ ἀνέτρεψεν ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῦ ζῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ φορέματος τοῦ ζῶν καὶ κτυπήσας καὶ πάλιν τὸ ζῶν ἀνελθὼς ἀνέβη ἐπὶ τῆς ἀμύξης καὶ ἀπῆλθε.

Ἰδοὺ κύριε συντάκτα αἱ πράξεις τῶν ἀνωτέρων Ἀγγλῶν τῆς δυστυχισμένης νήσου μας Κύπρου.

Δεμητσός τῇ 3] 15] 3] 88.

Εἰς αὐτόπτης.

Σ. Σ. Εὐθὺς νὰ ἐφημέριετο τὸ νομοσχέδιον «περὶ ζῶν» νὰ γλυτώσωμεν πλέον τὰ ζῶα μας ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὰ σκληρότητος τῶν Ἀγγλῶν.

Ἀξιότ. κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»
(ἐκ Μανδραίων καθυπερθεύατα).

Καταχωρίσατε παρακαλῶ ἐν τινι ἄρᾳ τῆς ἐριτίμου «Σάλπιγγος» ὅτι καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κώμῃ ἐωρτάσθη ὡς καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσιν ἡ ἐορτὴ τῶν σχολείων τὴν 30 Ἰανουαρίου, καὶ ἡν' ἡ παρευρέθησαν ἅπαντες οἱ ἐγχώριοι καὶ λέγος καταλλήλως πρὸς τὰς νῦν περιστάσεις ἀπηγγέλθη ὑπὸ τοῦ ἀξίου διδασκάλου ἡμῶν κ. Ἀριστοδήμου Κ. Μεδινού, τὸν ὅποιον ἐπικαλοῦμεθα πλείστα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς.

25 Φεβρ. 88.

Ν. Τ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Φέρεται εἰς γνώσιν τοῦ Χριστιανώμου πληρώματος ὅτι, ἐπειδὴ ἡ 23 Ἀπριλίου ἐστὶ τὸ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου συμπλήσιον ἑβδόμη τὸ μαρτ. Σάββατον, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τῆς παρ. μεταθέτουσι ταύτην τὴν Δευτέραν

τῆς Διακαινησίμου, ὁπότε γενήσεται καὶ ἡ συνήθης πανήγυρις.

Λάρνακι 1 Μαρτ. 1888.

Ἐκ τῆς Ἐφορίας τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Ἀνεγνώμεν καὶ τὸ γ' φύλλον τοῦ «Διαβόλου» ὅστις ἀληθῶς τέρεται πάντα ἀναγνώσκοντα τοῦτο ὄνομα περιλαμβάνει φιλοσοφικὴν τῷ ὄντι Μοῦσαν μετὰ τὰ θέληματα καὶ τὰς εὐφύας, ὡς ἀπαιτεῖται νὰ ἔχη ὅπως καταστῇ ἄξιον λόγου εἰς τὸ εἶδος του.

Εὐτύχημα δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐμφάνισις τῆς ἀξιολόγου ταύτης Κυπρίας Μούσης, ἥτις ἀπεφάσισε ν' ἀναγκύβῃ ὀλίγον ἐκ τῆς ἀφανείας, εἰς ἣν ἡ ἀδιαφορία τῆς κοινῆς τὴν κατέδρασε καὶ πρέπει νὰ ὑποδεχθῶμεν αὐτὴν ὡς ὁ διφάλευς ὁδοιπόρος τὴν ὁδὸν ἐν ἀνύδρῳ ἐρήμῳ, διότι δασὶς ἀληθῶς ἐν ἐρήμῳ εἶνε ὁ χαριτωμένος Διάβολος τοῦ κ. Μιχαηλίδου ἡ Μοῦσα αὐτοῦ δὲν θέλει συντάσει· εἶνε ἄξια τοῦ ὀνόματός της· ξένοι λόγοι καὶ ἐλλειψιστὰ ἄριστα ἀναγνώσαντες ποιήματα τοῦ τινα ἐθαύμασαν μετὰ τὸ ποιητικὸν αὐτοῦ κάλλος, ἡτόνεσαν ὅμως πῶς οἱ Κύπριοι, οἱ ἄλλως ἐπὶ φιλομουσίᾳ διακρινόμενοι, δὲν ἐνεθάρρουν τὰ πρῶτά του δοκίμια καὶ δὲν ἐπεστήριξαν τὸν ἐθνικὸν τοῦτον ποιητὴν.

Ἡ Μοῦσα τοῦ κ. Μιχαηλίδου μέχρι τινὸς ὁμοιάζει πρὸς τοὺς λαμπροὺς ἐκείνους ἀστέρας, οἵτινες, ὅτε μακρύν, ἐν τῷ ἀχανεῖ ἀπειρῶ ἐρρισκόμενοι, διατελοῦσιν ἀόρατοι εἰς τοὺς γυμνοὺς ὀφθαλμοὺς, ἡδὴ δὲ, ὅτε ἀπεφάσισε νὰ τὴν φέρῃ ὀλίγον εἰς τὸ φῶς, ἡλιπίζετο, ὅτι πάντες θὰ προσήρχοντο ἀρωγοί, μετὰ θερμῆς ὑποδεχόμενοι τὸν πέμπτου τοῦτον ἐργάτην τῆς τοῦ λαοῦ διαπλάσεως· ἡλιπίζετο ὅτι ἡ κοινὴ ἀφειδῶς θὰ τῷ παρεῖχε τὰ μέσα, ἵνα εὐ' ἁρῶς ἀναλάβῃ τὸν κάλαμον ἀλλὰ μόλις προτείνει τὴν χεῖρα ὁπῶς κόψῃ καὶ οὕτως κλάδον τινα δάφνης ἐκ τοῦ ποιητικοῦ ἀνθώτος, καὶ αἰφνης αἱ περιβάλλονσαι αὐτὴν ἄκανθαι τὸν ἀναγκάζουσι ν' ἀποσύρῃ αἰμάσσουσαν ταύτην· διότι δυστυχῶς οἱ Κύπριοι ὀλίγον ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑποστήριξαν αὐτῷ παρέσχον· φαίνεται ὅτι δὲν ἐνοήσαμεν ἀκόμη τῆς ὠφελείας, ὡς ὁ τύπος παρέρχει ἡμῖν καθ' ἐκάστην. Ἀλλὰ καὶ δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος εἴτε ἐργάτης εἴτε τεχνίτης, ὅστις νὰ μὴ ἐξοικονομῇ ὀλίγα λεπτά, ὅπως ἀγοράσῃ τὴν ἐφημερίδα του· ἐνταῦθα τρέμουσι νὰ διαθέσωσιν ἐλάχιστον ποσόν, ὅπως ἔχωσιν εὐαρεστότατον ἀνάγνωσμα συνάμα δὲ ὑποστηρίξωσι καὶ τὸν ποιητὴν, ὅστις ἀνάγκην ἐκβαρύνσεως ἔχει, ὅπως προβῇ θαρραλέως εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὅπερ καὶ αὐτοὺς καὶ τὴν πατρίδα θὰ τιμήῃ, διότι ἀλλὰ καὶ θεωρεῖται ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια· μετὰ τοιαύτην Μοῦσα· ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι καὶ οἱ ἡμ. Συμπολ. δὲν θὰ φανῶσι κατώτεροι τῶν ἄλλων καὶ θὰ παρὰσχωσιν αὐτῷ τὴν συνδρομὴν των, ὅστις ἄλλως θ' ἀναγκασθῇ ἄκων νὰ προτιμήσῃ τὴν ἀφάνειαν καὶ νὰ κρεμάσῃ ἐπ' ἰτέας τὴν λέραν του ἀπαξ διὰ παντός.

Ἐὰν ὅμως οἱ Κύπριοι ὑποστηρίξωσιν αὐτόν, ταχίως θὰ ἴδωμεν ὁ «Διάβολος» νὰ καταστῇ ἀληθὴς ἄγγελος.

Δεμητσός

Π.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἀπορρίπτεται ἐφημερίδας καὶ ἡμῶν μ' ἀνεγνώσθη νὰ ἐκράνῃ καὶ ἐκράνῃ τὰς ἀμύξεις ἐκχερῶς καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τῇ

ὁτιμὸν Ἰατρὸν κ. Γ. Διαγκούστη διὰ τοὺς κόπους οὓς κατέβαλε καὶ καταβάλλει ἀπὸ 14] 26 παρελ. Δεκεμβρίου μέχρι σήμερον, τακτικῶς ἐπισκεπτόμενος τὴν ἔκτοτε ἀσθενήσαν καὶ κινδυνεύσαν σύζυγόν μου, ἥτις σήμερον εὐρίσκεται εἰς ἀνάρρωσιν χάρις εἰς τὰς προσπάθειάς αὐτοῦ, καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ συνεργασθέντος εὐγενοῦς καὶ ἀξιότιμου Ἀγγλοῦ ἱατροῦ κ. James, πρὸς ὃν ἐπίσης ἀπονέμω τὰς εὐχαριστίας μου.

Δεμητσός 11] 23 Μαρτ. 88.

Παῦλος Χριστοδουλίδης.

*

*

Ἐὰν διὰ τῆς δημοσίᾳ ἐκδηλώσεως τῆς εὐγνωμοσύνης παρέχεται μικρά τις ἀμοιβὴ πρὸς τὸν εὐεργέτην, ἀγνοῶ ποίας λέξεις νὰ μεταχειρισθῶ καὶ τίνι τρόπῳ νὰ ἐκφρασθῶ πρὸς ὅσον τὸ δυνατόν πιστῇ ἐκδήλωσιν τῆς κατεχούσης με εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἄριστον καὶ φιλόανθρωπον ἱατρὸν Δεμητσόου κ. Γ. Διαγκούστην. Παθὼν ἐκ κτηνικοῦ νοσήματος, προσέτρεξα εἰς τὸν δημόσιον ἱατρὸν Δεμητσόου, ἀλλ' αὐτὸς μετ' ἀπέπεμψε διὰ λόγους οὓς ὁ ἴδιος γνωρίζει· ἔδραμον τότε πρὸς τὸν ἀξιότ. κ. Γ. Διαγκούστην, ὅςτις ἀμέσως ἐπελάβετο δωρεάν τῆς θεραπείας μου καὶ ἐξηκολούθει πέμπτων μοι ἰατρικὰ εἰς τὸ χωρίον μου, ὅπου κατὰ συμβουλήν του μετέβην πρὸς ἀλλαγὴν κλίματος, ἥδη δ' εὐρίσκομαι καλὰ, χάρις εἰς τὰς φιλανθρωπὺς προσπάθειάς τοῦ καλοῦ τούτου ἀνθρώπου.

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τὴν παρούσάν μου κ. Συντάκτα, παρακαλῶ δὲ τὸν ἀξιὸν τοῦτον τοῦ Ἀσκληπιάδου ὁπαδὸν νὰ δεχθῇ τοῦτο ὡς μικρὰν ἐνδειξὴν τῆς πρὸς αὐτὸν αἰδοῦς εὐγνωμοσύνης μου.

Ἐξ Ὁμόδου.

Ἀναστάσιος Κυριακίδης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδίνον 1 — Ἐξεδόθη προκήρυξις τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου τρίτου πρὸς τὸν γερμανικὸν λαόν λέγουσα, ὅτι ἡ Γερμανία στηριζομένη εἰς τὴν ἐαυτῆς ἰσχύρ, ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξακολουθῇ ἀπολαύουσα τῆς ἐν εἰρήνῃ προόδου. Ὁ αὐτοκράτωρ, λέγει ἡ προκήρυξις, ἀπόφασιν ἔχει νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θέλει προσπαθῇ νὰ καταστήσῃ τὴν Γερμανίαν τὸ κέντρον τῆς εἰρήνης καὶ νὰ προαγάγῃ τὴν εὐημερίαν τῆς αὐτοκρατορίας.

Σαν-Ρέμον 29. — Καίτοι ὁ θάνατος τοῦ πατρὸς ἀνιηγγέλλθη εἰς τὸν πρῶτον μετὰ πολλῶν προφυλάξεων, ἡ ἐκτύπωσις ὑπῆλθεν ἀλγεινотάτη. Ἐψιθόρουν ἀσθενῶς «χωρὶς νὰ τὸν ἴδω!» καὶ ἐμεινεν ὡς κεραυνόπληκτος, ἔλαβε τὴν φωτογραφίαν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν κατεφίλησε μετὰ λυγμῶν.

Ἡ «Βόρειος Γερμανικὴ Ἐφημερίς» ἀγγέλει ὅτι ὁ κ. Βισμαρ πάσχει ἐκ γλεθιτιδος καὶ ὅτι ὁ ἱατρὸς του ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι ἀπόλυτος ἀνάπανσις εἶναι ἀπαράτητος.

Βερολίνον, 1 Μαρτίου. — Ὁ αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος ἐξαιρετικὴν περιποίησην ἐκδηλῶν πρὸς τὸν διάδοχόν της Ἐλπίδος Λουδοβίκον ἐκάλει αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἐνοχλοῦντα καὶ διαμνηστὴν ἐν τῇ ἀνακτορικῇ ἱατρικῇ.

Μεδιόλανα, 22.—Ο αυτοκράτωρ Φρειδερίκος ἀφίκετο ἐνταῦθα τῇ 4 ὡρ. Ἐν τῷ σταθμῷ ἀνέμενεν αὐτὸν ὁ πρίγκηψ Ἀμεδαῖος.

Βερολῖνον, 25.—Ρῆξις θὰ ἐπέλθῃ μετὰ τὸν Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ τούτου, ἢ οὗτος ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀντικοινοβουλευτικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν.

Βερολῖνον, 27.—Τὸ πρὸς τοῦ Αὐτοκράτορος ἄγγελμα διεβιβάσθη εἰς Σάρ-Ρέμο περὶ τὰς 6 1/2 πρὸ μεσημβρίας. Ἡ σύγκλητος τοῦ Διαδόχου ἀνεκοίνωσε τὸ τηλεγράφημα εἰς τὸν Διάδοχον. Οὗτος ἐκλείσθη ἀμέσως εἰς τὸ δωμάτιόν του ὅπου ἐθρήνησε τὸν πατέρα του. Μετὰ τοῦτο περὶδιάβασεν εἰς τὸν κήπον ὁλοφύρομενος.

Μετὰ ταῦτα ἐξηλεγράφησε πρὸς τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ ὅτι μέλλει νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Σάρ-Ρέμο διὰ Βερολῖνον.

Τὴν Πέμπτην περὶ τὴν 9ην μ. μ. ὁ Γουλιέλμος συνδιαλεγόμενος ἐν φαιδρότητι ἔλεγεν, ὅτι τὴν ἐπαύριον ἐμελλε νὰ ἐγερθῇ τῆς κλίνης.

Ὁλόκληρον τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς ὁ πρίγκηψ Γουλιέλμος ἠγρύπνησεν παρὰ τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην τοῦ πάππου του. Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ καὶ ὁ στρατάρχης Μόλκε ἀφίκοντο τὴν 4 πρωινὴν ὥραν.

Τὴν ἐπ' αὐριον ὁ νεκρὸς μετηνέχθη εἰς τὴν Μητρόπολιν. Ἡ Αὐτοκρατορία προσεκάλεσε τὸν ζωγράφον Βέρνερ, ὅπως ζωγραφίσῃ νεκρὸν τὸν Αὐτοκράτορα.

Αἱ σημαὶ τῶν συνταγμάτων τοῦ Βερολίνου ἐκομίσθησαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔδωσαν ἤδη τὸν δρῶν αὐτῶν τῷ νέῳ Αὐτοκράτορι.

Τὸ Βερολῖνον ἐκαλύφθη ὑπὸ μελανῶν σημαιῶν. Κατέστη ἀγνώριον. Ἡ αὐτοκρατορικὴ σημαία κυματίζει ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Διαδόχου.

Ἀπόψε ἐφύλαξεν ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ νεκρὸς οἰκιστὴς ἀκολουθία.

23. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα. (συνέχεια)

425. Ὁ Θεοδοσίος, ἐβύστησεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὰ δημόσια σχολεῖα.—Ἡμαρξεν ὁ ἱστορικὸς Ζώσιμος.

426. Οἱ Ρωμαῖοι ἐγκατέλειψαν ἐντελῶς τὴν Βρεττανίαν.

427. Οἱ Ρωμαῖοι ἐδίωξαν τοὺς Οὐνους ἀπὸ τῆς Πανονίας. Οἱ Βάνδαλοι μετέβησαν εἰς τὴν Ἀφρικήν, προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ Βονιφάτιου, ἀποστατήσαντος τῶν Ρωμαίων στρατηγοῦ.

428. Ὁ Ἀέτιος, ὁ ρωμαῖος στρατηγός, νικᾷ τοὺς Φράγκους καὶ Γότθους.

429. Ὁ Γενερίχος, ὁ Βάνδαλος, μεταβαίνει ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας εἰς Ἀφρικήν μετὰ 80,000 ἀνδρῶν.

431. Ἡ ἐν Ἐφέσῳ τρίτη οἰκουμένη Σύνοδος συγκροτήσεται κατὰ Νεστορίου.

432. Πάπας ὁ Σίξτος ὁ Γ'.

435. Ὁ Θεοδοσίος ἐδημοσίευσεν κώδικα νόμων, κληθέντα Θεοδοσιανόν.

439. Ὁ Γενερίχος ὁ Βάνδαλος εἰσέρχεται καὶ λεηλατεῖ τὴν Ἰταλίαν.

—Ἐβδόξια ἡ αὐτοκρατορία, σύζυγος τοῦ Θεοδοσίου, ἀποστέλλεται εἰς Ἱερουσαλὴμ.

—Ἡ Καρχηδὼν κυριεύεται ὑπὸ τῶν Βανδάλων.—Θεμελιώνεται τὸ βασιλεῖον τῶν Βανδάλων ἐν Ἀφρῇ.

440. Πάπας Λέων ὁ Μ΄.

442. Ὁ Θεοδοσίος ἐνταλάσσει νὰ συνῇ διατάγματα εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ Ἀπλίου καὶ βασιλέως τῶν Οὐννων.

445. Οἱ Βρετανοὶ μετὰ τὴν παρακαλοῦσαν τοὺς Ρωμαίους νὰ βοηθήσων αὐτοὺς κατὰ τὸν Σέστον τὸν Σαλβίνου.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπέστειλε μέρλην ἐπιτροπείαν τῷ Φρειδερίκῳ.

Ἐγένετο γνωστὸν, ὅτι ὁ νέος Αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος θέλει διατηρήσῃ ἐν τῇ προθυπουργείᾳ καὶ τῇ ἀρχιεπισκοπικῇ τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ.

Βερολῖνον 22.—Ἀπερσάσθη ὅπως ἡ κηδεία τοῦ ἀποθανόντος αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τελεσθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἐν πάσῃ τῇ δυνατῇ σεμνοπρεπείᾳ.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον θὰ ἐκδοθῇ τὸ διάταγμα τῆς ἀμνηστείας.

Ὁ νέος αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος ἀπέμεινεν εἰς τὴν Ἀνασσαρτὴς Μεγάλης Βρετανίας τὸ παράσημον τοῦ Μέλανος Ἀετοῦ.

Ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλλήδος Κωνσταντῖνος ἀφίκετο εἰς Βερολῖνον ὅπως παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Αὐτοκράτορος θὰ μείνῃ ἐν Βερολίῳ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου.

Πετρούπολις 23.—Ἐνεκα τοῦ θανάτου τοῦ Γουλιέλμου, ἡ αὐτὴ καὶ ὁ ρωσικὸς στρατός θὰ πενθήσωσιν ἐπὶ τέσσαρας ἐβδομάδας τὸ δὲ σύνταγμα οὐ ἐπί τηρος διοικητικῆς διετέλει ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος θὰ πενήσῃ ἐπὶ πέντε ἐβδομάδας.

Ὁ Τσάρος ἀπέστειλε τὸν διάδοχον, μέγαν δούκα Μιχαὴλ Βλαδимиρ, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν ταφὴν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου.

Λονδίνον 22.—Οἱ «Καίροι» ἀναγέρονται, μετὰ τῶν τελευταίων λόγων τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, μίαν σύστασιν, ἀπινυνθίσαν πρὸς τὸν πρίγκηπα Γουλιέλμον, νὰ γένηται πάντοτε φιλικῶς πρὸς τὸν Τσάρον. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπίσης ἐξήνεγκε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐπὶ μακρὸν ἡ Γερμανία θέλει ζῆσει ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῆς Ρωσίας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ.

Σάββατον 12 Μαρτίου. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 6.

—Ὁ Ἀτίλλας ὁ Οὐτός ἐπιδρομὴν ἐποίησεν εἰς Ἰλλυρίαν, Θράκην, Δαλίαν, Μοισίαν καὶ Σκυθίαν.

448. Εἰσβαλὼν ὁ Ἀτίλλας εἰς Ἰταλίαν καὶ ἀλώσας τὴν Ρώμην μόλις ἐδυσωπῆθη νὰ φύγῃ, τῶν Ρωμαίων συγκατανευσάντων νὰ πληρώσωσι τὸν βαρὺν φόρον εἰς Χρυσὸν εἰς αὐτόν. Ἐπέστρεψε δὲ εἰς τὴν ἄνω Ποννονίαν.

—Ἐκτίσθη ἡ Βενετία ὑπὸ τῶν εἰς τὰ νησιδία αὐτῆς καταφυγόντων Ἰταλῶν.

449. Μεροβάιος βασιλεὺς τῶν Φράγκων.

450. Μερινιανὸς αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς, ὁ ἀνὴρ τῆς Πουλχερίας, ἀνηγερθεὶς θανόντος τοῦ Θεοδοσίου.

—Ὁ Ἀτίλλας ἐρημίζει τὴν Γερμανίαν εἰς Γαλλίαν.

451. Θεοδόριχος βασιλεὺς τῶν Οὐισιγόθων ἐφρονεῖτο ἐν τῇ μέχρ' τῶν Καταλονικῶν πεδίον (CHALON-SUR-WAREN) ἐνῇ καὶ ὁ Ἀτίλλας ἐνίκησεν.

—Οἱ Σάξονες ἐπιβιβάζονται εἰς Βρεττανίαν ὑπὸ τῶν Ἑγγιστῶν εἰς Ὅραν.

—Ἡ τετάρτη οἰκουμένη Σύνοδος, συγκροτηθεῖσα ἐν Χαλκηδόνι κατὰ τοῦ Δισκοῦρου.

452. Θεμελιώσις τῆς πόλεως τῆς Βενετίας.

455. Ὁ Πετρίνιος Μάξιμος ἀνηγερθεὶς αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως φονεύσας τὸν Οὐαλεντινιανόν Γ'.

—Γενερίχος, κληθεὶς ὑπὸ τῆς Εὐδοξίας, συζύγου τοῦ Οὐαλεντινιανού, ἵνα ἐκδοθῇ τὸν Μάξιμον, εἰσέρχεται εἰς τὴν Ρώμην καὶ τὸ πλῆθος τὸν Μάξιμον ἐπαρξάμενος, ἀπέλθει τῆς Ρώμης εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀπλίου.

—Ἀέτιος, ἀνηγερθεὶς αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως ἀποβλέπει μετ' ὅλην ἐχθροσύνην εἰς τὸν Πλάκεντιον, ἵνα αὐτὸν.

456. Ὁ Σαλβίνος βασιλεὺς τῶν Φράγκων.

457. Λέων ὁ Μ΄ αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς, θανόντος τοῦ Μερινιανού.

—Μερινιανὸς, αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως.

λ. 5. Δύσις ὥρ. 6. λ. 3.

Τετάρτην 16 Μαρτίου. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 6. Δύσις ὥρ. 6. λ. 8.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία ἄπιστα	γρ.	130—134
συνήθη	"	80—120
κόκκινα χαλασμένα	"	60—70
ξυλισμένα	"	20—40
ράκη σούμα 19 βιβ. ἡ δκ. πρ.		40—42
Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	γρ.	80—82
τὸ χαλεπὸν κιντάρ.		

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Βασιλείου Ζ. Μαρκίδου ὁδὸς Ἀγ. Γεωργίου, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλεῖται μακαρονάδα Ν: ἀπόλεως πρωτίστης ποιότητος ἄβροχος καὶ νωπὴ, λιανικῶς μὲν πρὸς γρ. 3 3)4 ἡ δκ., χονδρικῶς δὲ πρὸς γρ. 3 1)4.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ (Λευκωσίᾳ) λαμπρὸν ὑποδηματοποιεῖον τοῦ κ. γ' Γαβριὴλ σκαρπάρου, κείμενον παρὰ τῇ κρήνῃ ἀντικρὺ τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ν. Ἰερεμίου, θέλουσι μείνει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ποιότητος, στερεότητος, καλλιτεχνίας καὶ τῆς τιμῆς. Τὸ ὑποδηματοποιεῖον τοῦ κ. γ' Γαβριὴλ κατασκευάζει παντὸς εἶδους ὑποδήματα, ἀγγλικῆς ἢ ἐγγυρίου κατασκευῆς, ἀμιλλώμενα πρὸς τὰ τῶν καλλιτέρων τῆς Εὐρώπης τοιούτων καταστημάτων.

461. Σεδῆρος αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως θανόντος τοῦ Μαγιορικίου, ἀνοψώθη ὑπὸ τοῦ Ρικμῆρου.

—Ἡμαρξεν ὁ αἰρεσιάρχης Εὐτυχῆς, καὶ ὁ ἱστορικὸς Ἀγαθίας.

467. Ὁ Ἀνθέμιος, διαδέχθη τὸν Σεδῆρον, αὐτοκράτορα τῆς Δύσεως.

468. Ἐδάρχος βασιλεὺς τῶν Οὐισιγόθων ἐκδιώκει τοὺς Ρωμαίους τῆς Ἰσπανίας.

470. Ἀλλας ὁ Σάξων καταλαμβάνει τὸ βασίλειον τῆς Οὐε:σεξίας (SNESEX).

471. Ὁ Αἰλλας νικᾷ πάντας τοὺς βρεττανοὺς ἡγεμόνας.

472. Μεγάλῃ ἐκρηγῆς τοῦ Βεσουέλου, δρατὴ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

—Ὁλδβριος, σύζυγος τῆς Πλακιδίας, στρατηγὸς τοῦ Λέοντος σταλείς εἰς Δύσιν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Ἀνθεμίου, κατὰ τὸ ἐπιστάτου Δικημέρου, ἐδέχθη ὑπ' αὐτοῦ τὸ στέμμα, φρονέσας καὶ τὸν Ἀνθέμιον. Ὁ Ὀλδβριος ἐδασίλευσεν ἐμὸς ὀλίγους μῆνας.

473. Ὁ Γλυκερίος, θανόντος τοῦ Ὀλδβρίου, ἀνηγερθεὶς αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως, πλὴν καθήρεσε καὶ ἐγύμνωσεν αὐτὸν τοῦ ἀξιώματος ὁ Ἰούλιος Νέπως.

474. Ἰούλιος Νέπως, ἀνηγερθεὶς αὐτοκράτωρ, πολέμησας καὶ νικῆσας τὸν Γλυκερίον.

474. Ζήνων, γαμβρὸς τοῦ Λέοντος ἐγένετο αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς θανόντος τοῦ πενήρου τελευταίου.

475. Ἀθηναῖος Ρωμαῖος, αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως ἀνοψώθη ὑπὸ τοῦ Παύλου αὐτοῦ Ὀρίστου, στρατηγοῦ καὶ Νέποτος.

(ἔκτασι συνέχεια)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλαγγας»